

Stk. 2. Udbytte af Legater, der er tillagt et Præsteembede, samt Vederlag, der er tillagt et Præsteembede for særlige Hverv, som er overdraget Præsten, tilkommer ligeledes Præsten udenfor Lønningen, medmindre det af de Bestemmelser, hvorved disse Indtægter er tillagt Embedet, fremgaar, at det oprindeligt har været Meningen, at Indtægten skulde indgaa blandt Embedets ordinære Indtægter, f. Eks. for at muliggøre Embedets Oprettelse, eller det paagældende Hverv efter Embedets Ordning er forbundet med dette som en fast Bestanddel.

§ 14.

Stk. 1. Kirkeministeriet fastsætter efter at have indhentet Erklæringer fra Biskopperne, ved hvilke Sognekald, faste Embeder som Andenpræst og residerende Kapellanier i Købstæder Lønnen skal være som i § 3, § 4 og § 5 anført, idet herved Hensyn tages til *Pastoraternes Indbyggerantal, Udstrækning, Antallet af Kirker samt eventuelle særlige Forhold ved det enkelte Embede. Under § 5 henføres fortrinsvis de Sognekald, hvor Indbyggerantallet er lavest.*

Stk. 2. Ligeledes fastsætter Kirkeministeriet, ved hvilke residerende Kapellanier i købstadlignende Bebyggelser Lønnen skal være som i § 4 anført.

Stk. 3. Hvis to hidtil selvstændige Præsteembeder sammenlægges, rykker det sammenlagte Embede op til den Løn, der er nærmest højere end den, hvori det af de sammenlagte Embeder, som er paa højest Løn, lønnes. Oprykningen gælder kun, saa længe Sammenlægningen varer, og regnes udenfor de i §§ 3 og 4 fastsatte Antal af Embeder.

Stk. 4. Ved Oprettelse af nye Embeder som Sognepræst, fast Andenpræst eller residerende Kapellan i en Købstad fastsætter Ministeriet, med hvilken af de i §§ 3—5 fastsatte Lønninger Embedet skal normeres.

Stk. 5. *For de Præster, der har valgt at forblive under den før 1. April 1913 gældende Lønningsordning, kommer de i nærværende Lovs 1., 2. og 4. Afsnit indeholdte Bestemmelser ikke til Anvendelse, jfr. dog Bestemmelserne i § 39.*

§ 15.

Stk. 1. *Saaframt Præster, der hidtil har været lønnet efter Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 om Folkekirkens Lønningsvæsen udenfor København og Frederiksberg m. m., saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 183 af 8. Juli 1927, efter nærværende Lov opnaar mindre i Grundløn og Alderstillæg, end de vilde have opnaaet efter de hidtil gældende Lønningsbestemmelser, tillægges Forskellen dem som pensionsgivende, personligt Tillæg, hvori dog fradrages det Beløb, hvormed Boligfradraget maatte blive formindsket. Denne Regel kommer dog ikke til Anvendelse ved senere Overgang til et Embede med lavere Grundløn.*

Stk. 2. *De Præster, der i Henhold til Lov Nr. 543 af 4. Oktober 1919 §§ 14, 2. Stk. og 55 samt Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 §§ 15, 2. Stk. og 18, 4. Stk. har faaet tillagt et pensionsgivende, personligt Tillæg, bevarer Retten til at oppebære Tillæget med det dem efter de nævnte Lovbestemmelser tilkommende Beløb, dog saaledes, at Reguleringstillæget i Henhold til nærværende Lov ved Beregningen af det personlige Tillæg træder i Stedet for Konjunktur- og Dyrtdistillæg efter de nævnte Love. Forsaavidt den de paagældende Præster tilkommende Grundløn med Alderstillæg maatte stige i Henhold til nærværende Lov, nedsættes det personlige Tillæg med et hertil svarende Beløb.*

Stk. 3. *Tjenestemænd, der ved den i § 40 omhandlede Forhøjelse af Pensionsbidraget fra 3 til 5 pCt. faar udbetalt et mindre Beløb i Grundløn, Alderstillæg og eventuelt personligt Tillæg end før Lovens Ikrafttræden, faar som et ikke-pensionsgivende, personligt Tillæg tillagt et Beløb, svarende til Nedgangen. Saadant Tillæg tilstaas dog ikke, hvis det aarligt vilde blive under 12 Kr.*